

med Rette, for det kan ikke nævnes for ofte, at de lider —, de lider nu og i Resten af indeværende Finansaar, og skal der gøres noget for dem, enten under den ene eller anden Ramme, er hurtig Gerning ubetinget nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen sagde, at vi maatte have gennemført udpræget Sparsommelighed. Det ærede Medlem Hr. Parkov sluttede sig dertil, og det samme gør jeg. En udpræget, gennemført Sparsommelighed er i dette Øjeblik aldeles nødvendig, og vi har i lang Tid i hvert eneste Ministerium været i fuld Gang med at komme med Forslag til Rigsdagen om en udpræget og gennemført Sparsommelighed. Vi vil ikke nøjes med den automatiske Nedgang i Statens Udgifter, som Pristallet gennem sin Indvirkning paa Dyrtids- og Konjunkturtillæg fører med sig, vi vil gaa til langt mere gennemgribende Beparelser, og vi er i Færd med det paa alle Budgetter. Vi vil ikke nøjes med det — jeg mener ikke paa Lønningerne, dér maa jo Pristallet være det virkende —, men der er mange, mange andre Poster rundt omkring paa alle Budgetter, hvor vi er i Færd med at gennemføre Nedskæring, der vil ogsaa være Poster, hvor vi neppe kan nøjes med 10—12 pCt., men hvor vi maa længere ned. Det er vi jo fuldt enige om, og vi haaber og venter, at Rigsdagen dér maa stille sig imødekomende ved Finanslovens tredie Behandling, og at det ikke maa gaa, som det desværre er gaaet alt for tidt, at naar der saa kommer et Forslag om Beparelse, vil saa mange af dem, der har raabt paa Beparelse, sige: Ja, men ikke her, her rammer det mig, mine egne snævraste Interesser, her er det min egen lille Hassan med de skæve Ben, der kommer i Klemme.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har jo omtalt Tilskuddet til Husdyravlen. Da Landbrugsministeren kom med sit Forslag om Nedskæring af Bevillingen til Husdyravlen, der efter hans Mening var forældet og for en væsentlig Del var blevet overflødig, saa vi Partierne næsten kappes om at gaa imod denne Beparelse. Paa denne Maade er det let for Rigsdagsmændene at træde op, daglig at raabe paa Beparelser, men hver Gang det kommer til dem selv og noget, der interesserer dem, saa at sige: Nej, dér skal der ikke spares. Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen pegede paa dette Beparelsesforslag fra Regeringens Side og pegede paa de af Venstre gennemførte store Militærudgifter. Det vil ogsaa blive ganske nødvendigt at skære dybt ned paa de militære Udgifter

her i Landet; saaledes er Situationen, saa faar vi se, hvordan Rigsdagen vil stille sig dertil.

Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen sagde, at ved Forslaget om Husdyravlen var der jo Tale om at forøge Produktionskraften, det var noget ganske særligt, det kunde slet ikke sammenlignes med dette Forslag. Jeg vil dog mene, at det kan det. Den vigtigste Bestanddel, det vigtigste Element i Samfundsproduktionen er den menneskelige Arbejdskraft, Menneskene, og det at opretholde Hjem og Personligheder, som ellers vilde gaa til Grunde, maaske falde over paa Fattigvæsenet og miste deres borgerlige Æresfølelse. Det er det dybeste Skaar, dansk Produktionskraft kan lide. Naar vi derfor har særlige, ekstraordinært vanskelige Forhold, er det et Led i Arbejdet paa at vedligeholde og øge Landets Produktionskraft at komme de Mennesker, der uforskyldt lider under den nuværende Situation, saaledes til Hjælp, at de kan opretholde deres menneskelige borgerlige Værdi og derved blive nyttige produktive Medlemmer i Samfundet. Lader vi dem gaa til Grunde, ved vi ikke, hvad der sker, saa er det et Tab for dansk Produktionsevne.

Jeg glæder mig over den Antydning, der nu glædt endnu stærkere end i den første Tale fra det ærede Medlem Hr. Parkov, om, at han, hvis Oplysningerne gaar i den Retning, som vi desværre alle sammen ved, at de vil gaa, vil stille sig villigt. Jeg haaber, det maa præge hele Udvalgets Arbejde, saa at vi kan komme til et Resultat i den Retning, Regeringen tilsigter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk Amt) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen (Holbæk Amt): Det ærede Medlem Hr. Hækkerup gjorde den rigtige Bemærkning, at det almindeligt former sig saadan ude omkring i Landet, at man indenfor Hjelpekassebestyrelserne ikke gjorde sit Arbejde ud fra en politisk Opfattelse, men at man i Almindelighed samlede om at hjælpe dér, hvor Trangen var, og det ærede Medlem Hr. Parkov udtrykte sin Glæde over denne Tilkendegivelse og tilføjede, at det var saaledes ude omkring, at man ydede Tilskuddene, efter som Nøden tilsagde en at gøre. For saa vidt det ærede Medlem Hr. Parkov dermed har villet tilkendegive, at man ude omkring i Landets Kommunalbestyrelser handlede saa-